

NAVIDAD (CICLO A)

Ante un niño envuelto en pañales y recostado en un pesebre que dicen que es Dios, caben dos actitudes: o la indiferencia del menosprecio, o la adoración. Hoy, en todo el mundo, se reproducen ambas actitudes. Algunos, concedores de lejos de la noticia, se quedan en sus casas como si todo les fuera ajeno. Nosotros, y somos bastantes millones en el mundo, nos acercamos con entusiasmo y lo adoramos.

La Navidad es una cosa tan grande que, aún hoy, resuena en el ambiente de nuestras ciudades y de nuestras casas el canto jubiloso de los ángeles. Su alegría es contagiosa. Nosotros sabemos el sentido de esa alegría, que es la de saber que Dios está en medio de nosotros. Abajándose, tomando nuestra condición humana, se acerca a nosotros y así une el cielo con la tierra.

De esa manera, a través de los ojos del Niño de Belén, sabemos que a partir de ahora ningún instante, ningún momento, por pequeño que sea, deja de tener importancia.

Dios nace hombre para que el hombre pueda nacer a la vida divina. Es un misterio muy grande el de la Encarnación. No es un Misterio que baja, sino que sube. Que nos sube, que nos dignifica y que nos eleva. Pone a la luz lo importante que es el hombre para Dios, cada persona en particular.

Jesús, desde la cuna, te sonrío a ti y estira sus pequeños brazos para que vayas a rendirle tu homenaje. Es el mismo Dios, que, si tú quieres, se pone para siempre a tu lado en el camino de la vida: estará contigo en tus alegrías, estará contigo en tus penas, te dará esperanza cuando más lo necesites, te levantará y te animará cuando te caigas. Ábrele las puertas de tu vida y de tu corazón. Viene para ti. Déjate abrazar por Él. Deja que su amor te transforme. Lo necesitas. Solo tienes que acercarte al Niño Jesús para descubrir en Él al Dios que te ama tal como eres. No esperes a ser como sueñas ser para que te ame. Dios no puede amar lo que no es real. No te quieres enterar. Dios viene a ti por amor a ti en tu verdadera realidad: con tus debilidades, con tus pecados, con tus heridas, con tus miserias. Ya te quiere, y te quiere así. No tienes que esforzarte en merecer su amor, ni tienes que esconderte de Él hasta que te creas digno. ¿Vas a tener miedo de un niño que te pide cariño? ¿Le vas a andar a un bebé con teologías espirituales, con razonamientos y explicaciones sesudas? Hoy no toca. Su amor es el que te hace digno, el que te purifica, no tus virtudes, ni tus hazañas. Solo espera de ti que le aceptes, que le cojas en brazos y te dejes amar por Él.

La Navidad nos vuelve niños. Como José. Como María.

РІЗДВО (ЦИКЛ А)

До сповитої дитини, яка лежить у яслах, і про яку кажуть, що вона є Богом, є два ставлення: або байдужість або презирство, або обожнювання. Сьогодні в усьому світі відтворюються обидва погляди. Дехто, знаючи новини здалеку, сидить вдома, наче все для нього чуже. Ми, а нас багато мільйонів у світі, ми підходимо з ентузіазмом і обожнюємо це.

Різдво — це таке велике явище, що навіть сьогодні радісна пісня ангелів лунає в атмосфері наших міст і наших домівок. Його радість заразлива. Ми знаємо значення цієї радості, яка полягає у знанні того, що Бог є посеред нас. Принижуючи себе, приймаючи наш людський стан, Він наближається до нас і таким чином єднає небо з землею.

Таким чином, очима Вифлеємського Дитини, ми знаємо, що відтепер жодна мить, якою б маленькою вона не була, не є неважливою.

Бог народжується людиною, щоб людина могла народитися для божественного життя. Таємниця Боговтілення велика. Це не таємниця, яка падає, а та, що піднімається. Це піднімає нас, це приносить нам гідність і це підносить нас. Це показує, наскільки важливою є людина для Бога, кожна особа зокрема.

Ісус, починаючи з коліски, усміхається до вас і простягає свої рученята, щоб ви пішли і віддали Йому свою честь. Це той самий Бог, який, якщо захочеш, буде вічно поруч з тобою на життєвому шляху: буде з тобою в радості, буде з тобою в скорботі, дасть надію, коли будеш потребувати. найбільше, він підніме вас і підбадьорить, коли ви впадете. Відкрийте двері свого життя і свого серця. Він приходить за вами. Дозвольте Йому обійняти себе, дозвольте Його любові змінити вас. Тобі це потрібно. Потрібно лише наблизитися до Дитяти Ісуса, щоб відкрити в Ньому Бога, який любить вас такими, якими ви є. Не чекайте, щоб стати таким, яким ви мрієте, щоб любити вас. Бог не може любити те, що не є справжнім. Ти не хочеш знати. Бог приходить до вас з любові до вас у вашій справжній реальності: з вашими слабкостями, з вашими гріхами, з вашими ранами, з вашими стражданнями. Він уже любить тебе, і любить такою. Вам не потрібно докладати зусиль, щоб заслужити його любов, і вам не потрібно ховатися від нього, поки ви не повірите, що цього гідні. Ти будеш боятися дитини, яка просить у тебе любові? Збираєтеся вигулювати малюка з духовними теологіями, з вдумливими міркуваннями і поясненнями? Це не сьогодні. Його любов робить вас гідними, очищає вас, а не ваші чесноти чи подвиги. Він очікує від вас лише того, що ви приймете його, що ви візьмете його на руки і дозволите йому себе любити.

Різдво робить нас дітьми. Як Хосе. Як Марія.